

19 maart 2015

O, o, Nanny Jo

Er is iets vreemds aan de hand.

Nanny Jo komt ouders en kinderen te hulp. Het is en blijft een tv programma en ik vind het een geknutselde, vluchtige manier van doen als het gaat om het oplossen van opvoedproblemen. Want laten we wel wezen, hoe de kritieken ook mogen zijn, het gaat hier om ernstige gedragsproblemen van ogenschijnlijk gezonde kinderen die het gevolg zijn van opvoedproblemen. Ouders lijken hier totaal van het opvoedpad af te zijn geraakt. Het zijn beelden die raken en voor mij zijn deze gedragssituaties herkenbaar en dat vind ik een zorgelijke ontwikkeling. Hoe wanhopig moet een kind zijn als niet duidelijk is wat er van je verwacht wordt en niet weet hoe je rustig, ontspannen, met plezier kunt gaan slapen, eten en spelen.

Nanny Jo is streng. Nanny Jo klagen wij aan. De beelden zijn hartverscheurend. Ik vraag me af hoe het zo ver heeft kunnen komen. Hoe is het mogelijk dat deze ouders het zover hebben laten komen. Dat het gedrag van hun kinderen zich zo heeft kunnen ontwikkelen. Wanneer komt het punt dat je als ouders beslist, dit is niet ok meer. Alles begint klein, de beelden zijn groot. Ik zie in mijn werk ouders worstelen met de normen en waarden. Worstelen met hun opvoedkundige aanpak. Zoekende naar hun grenzen en bepalen van hun opvoedwensen. De gevolgen daarvan zie ik in de dagelijkse praktijk. Ik worstel ook met onze normen en waarden. Waar moet ik naar toe als ik welbevinden van het kind moet waarborgen en ik ervaar dat dit met onze aanvullende opvoeding niet gaat lukken. Basale begeleiding van de volwassen ouder om het kind rustig en ontspannen te eten, drinken, slapen, spelen en in een groep functioneren, lijken plaats te maken voor nieuwe normen. Kinderen moeten slimmer worden, mondig, zich ontplooiën, moeten blij en tevreden zijn. Ouders doen daar alles voor. Helaas gaat dat niet zonder de basale normen. De gevolgen van de vrije cognitieve opvoeding zijn merkbaar.

Zie de taferelen van Nanny Jo. Haar kunstje is duidelijk. Rust, reinheid en regelmaat, een oer oude opvoed techniek. Gestart met de time out, met het aangeven van duidelijk grenzen, corrigeren en aanleren en liefdevol aandachtig begeleiden. Tijd maken, tijd geven, volle aandacht. En in dat proces is geen tijd voor oeverloos praten, discussie zonder doel, persoonlijke doelen nastreven en afleidingen door sociaal media. Hoe zo nou *O, o Nanny Jo*. Als wij haar oer oude opvoedtechniek inzetten vanaf de geboorte, zijn al die drama's totaal niet nodig. Dan zijn gezonde kinderen tevreden, ontspannen, rustig, mondig, taalvaardig en hebben werkelijk de ruimte om slim te worden. Niet alleen door aangeboren intelligentie en ingestampte slimheid, maar door een op waarde geschatte complete opvoeding om daarmee de mogelijkheid om een volwaardig gelukkig mens te worden.